

KECSKEMÉTI LAPOK

POLITIKAI ÉS TARSADALMI HETILAP

MEGJELEN MINDEN VASARNAP

SZERKESZTŐ LAKIK : V. TIZED, N.-TEMETŐ-UTCA, 93. SZ. KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-UTCA, 186. SZ.



HIRDETÉSI DIJ:
4 hasabos petit sor 3 kr., többesrű vagy terjedelmes hirdetéseknek árlevegője adatik.
Helygáj minden bejelentésért 30 kr.

ELŐFIZETESI DIJ:

Egész évre 5 ftr — kr. Negyedévre 1 ftr 50 kr
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr

Külsőre lehet az ez folytat minden hónap elején.

Kecskemét, 1892. február 7.

Mi nem állunk ki a sikra, nem küzdöttünk alkotmányos harcot — a választások iránti érdeklődés azonban, a választások tartamára, minden egyéb iránt érdektelenné tett, minden egyéb indulatot számíztott keblünkben.

Ki csodálkozik ezen?

Két nagy zászlót lobogtattak a választók s hordozták szét az országban.

Az egyikre a békés munkálkodás, a fejlődés, haladás eszméi voltak írva, a lépcsőről lépésre való térfoglalás, a másikra az eddig elért sikerek kiemlése, az alap felváltása, mely harcot s háborút követelt, a harc minden bizonytalanságával s a leveretés minden valószínűségével!

A hazáért, hazánk boldogságáért verő szívünk, minden idege reszketett; mert bár tudjuk, hogy a magyar ember egytől egyig hazaszerető, de tudjuk azt is, hogy a legnemesebb forrású óhajítás, a legjobb szívből eredő törekvés helytelen útra viheti az embert s a választás eredménye mindig bizonytalan a legutolsó percig.

Most már mindenem túl vagyunk. Túl a választásokon és túl azon bizonytalankodó érzeten: vajon a mi általunk üdvösebbnek tartott békés haladás javára dől-e el a harc vagy nem.

A felzavart érzelmek most már szépen elcsitultak, a hullámzó társadalmi élet rendszer medrébe vissza simul: ismét folytathatjuk tehát rendes foglalkozásunkat, a polgári kötelesség teljesítését, gondolhatunk arra is, a mit közügynek szoktunk nevezni, a mely minden párt tagjának, békés tovább munkálkodását, odaadó buzgó tevékenységét megköveteli.

Épen ezért most a választás után, jónak látom pár szót szólni városunk választottaihoz.

Nem akarok sérteni, még csak keletlen érzést okozni sem: igaz mondas nem ember szólás!

Az országgyűlési képviselő tagadhatatlanul azért van választva, hogy választóit az országgyűlésen képviselje s igaz az is, hogy, midőn az országban jó törvényt igyekezik adni, akkor választóinak is adja azt, tehát azoknak is javukra szolgál működése. De én helyes talajon állónak mégis csak úgy tudom képzelni a képviselő állást, ha a képviselő a képviseltek érdekei iránt tevékeny érdeklődést tanusít s vagy úgy, mint vezér, vagy úgy, mint közlegény, de okvetlenül szolgálja választói érdekeit, nem, mint egyeseket, hanem az összeséget.

Eddig egyik képviselő se törődött városunkkal.

Tévedhetek s nem veszem rossz néven a helyreigazítást, de én nem hallottam soha, hogy a város akármelyik képviselője, akár Ugron Gábor, akár Horváth Ádám is igyekezett volna befolyását érvényesíteni akár a város befejlődése érdekében itthon, akár kívülről jöhető segély kieszközlése útján egybűt.

Igy van-e ez?

Ha így van, rosszul van.

Lapunknak épen mai száma pendit meg olyan eszmét, a mely a legnagyobb figyelmet érdemli meg.

Csak hogy a cél még oly messze lebeg, a megvalósulás oly óriási nehézségek leküzdése után remélhető, hogy a város minden ereje összgyűjtésének és vállvetett együtt hatásának szüksége forog fenn kétségbevonhatatlanul.

Milyen szép volna, ha a képviselő urak tennének már valamit a városért, vállalkoznának városunk érdekeinek képviselésére s kényszeritnék az ellenkező politikai nézetűeket is, e téren okvetlenül szívesen vett működését érdemének elismerésére!

Állásuknál fogva igen könnyen érintkezhetnek a miniszterekkel, győzzék meg őket, különösen a nagy tevékenységű Baross Gábort, hogy a Duna-Tisza közt levő nagy terület sűrűbb vasúti hálózatot érdemelne, vezessék óhajunkat a megvalósulás elé és akkor szívesen visszük eléjük az eddig megtagadott elismerés önkéntes adóját.

Óhajtom hogy jegezzék meg képviselőink, midőn öt éves pályájukon megindulnak, hogy nem azé a koszorú, a kit a nép főlemel, hanem azé, a ki a közügyért legtöbbet, legönzetlenebbül s legszebb eredménnyel fáradozott.

Dalotti Ödön.

Kecskemét jövője érdekében.

A haladás, a tökéletesedés minden téren, mindenre kiterjesztő változtató hatalmat.

A gőzgépek fölfedezése, a gőzkocsik, gőzhajók alkalmazása roppant sok ember foglalkozását változtatta meg.

Még a gazdember is másként gazdálkodik ma, mint régen, ha ugyan fáradozásának hasznát akarja látni.

Valamint az egyesnek, úgy az egyes emberek egységének a községnek is másként kell ma gazdálkodni, más elvek szerint kell eljárnia, mint régen.

Hajdan jó lehetett az, ha a városi lakosok kizárólagos tulajdonul tekintvén a várost, ellenszenvvel fogadták s szinte kinézték a betelepülőt, ma arra kell törekedni, hogy minél többen keressék föl a várost, úgy is, mint állandó lakosok, úgy is, mint átutazók s bevásárlók; mert amok a régiek benlakók terményeit s termékeit fogyasztván, a gazda, iparos s keres-

kedő jövedelmét emelik s a község fentartására szükségét összeget többen viselvé — az adó kevesebb teherral nehezedik egyre; az átutazó, bevásárlásra érkező pedig, ha egyből nem járul, legalább emeli az ipart, kereskedelmet; élénkíti a várost s tudjuk, hogy az élet, elevenség vonzerőt gyakorol.

Kecskemétnek is arra kell törekednie, mint nagy terület legnépesebb, s haladásra legbübb hivatottsággal bíró városának, hogy intézményeivel, iskoláival, törvényszékével, hivatalaival, színházával, mulatóhelyeivel, sétaterével, fürdővel stb. a vidék értelmiségét, a vagyonos családokat, a keresetre törekvőket magához édesgesse s hogy a cél útját megegyengethesse könnyen hozzá férhetővé is kell tenni a várost lehető sok irányban.

E gondolat megállásra kényszerít.

Mint tudva van Pest Pilis-Solt-Kis-Kun megye oly óriási terület, a melynek kormányzása megtehető nehézségekkel jár s már nem egyszer merült fel a kényszerítő gondolat: a bajon a felosztás elve alapján segíteni kell.

A szétarabolott terület alsó teléből alakitandó megye székhelye valószínűleg Kecskemét lesz.

Ánde Kecskeméttől nem nagy távolságra szinte vannak városok, a melyek — bár fejletlenebbek — valószínűleg versenyezni fognak a megye székhelyévé lételeért.

Ehez elvitathatatlanul joguk van.

Nekünk azonban arra kell törekednünk, hogy a székhely kijelölésekor minden tekintetben előnyös helyzetben legyen Kecskemét, mely a döntő körök egy pillanatnyi habozását se engedje meg.

Intelligenciánk nagy, városi intézményeink jól indultak, csak vasúti ügyünk kíván még fejlesztést.

Kecskemétet vasúti csomóponttá kellene tenni, hogy minden irányban megközelíthető legyen s akkor a megye székhely minden kellekével bír.

Bizonyos, hogy ezen feladat megoldása nehéz, de a mi nehéz, nem okvetlenül megoldhatatlan.

A Szolnok-Félegyházi vonal kiépítése megakadt. A közbirtokosság a kért 30,000

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCAJA

Szomorúan csillan . . .

Szomorúan csillan
A gyertyának lángja,
Halvány ifjú belemélyed
A vak éjszakába.

Oly beteg a lelke,
Oly bágyadt a teste . . .
Édes anyja vigasztalja,
Kelti esenkedve.

„Csak ássatok mélyre . . .
Jobb lesz nekem ottan
Megpihenni, elporladni
Meg se siratottan.

A sugár, mi került,
Leragyog fejfámra,
Hűten, majd angyalom tán
Leborul malj rája?!“

Messze tőle, messze,
Idegen határon
Barna kis lány összerenzen
A nyoszolyaágyon.

Könybe furdik, könybe
Hamvas szempillája . . .
En Istennem, mi lehetett
Szegénynek az álma?!
Doktor Ferenc.

B á l.

Az öreg városháza tanácssterme olyan féltet mormogott, hogy: „no itt lesz valami!“ A sárga ajtó még sohasem eresztett kereszt-

tül ilyen szép asszonyokat, ilyen csinos tiszteket, s ennyi ünnepléses arcú fiatal embert. Szerencse, hogy még a szép asszonyokban sem fér sokáig a szó, s így az ódon tanácssterem hamar megtudta, hogy bált akarnak rendezni.

Bált!!!!!!!

A négy fal mereven bámult egymásra, aztán megalkodótkék egymást, hogy ébren vannak-e, s midőn minden kételey eloszlott a felől, hogy igenis ébren vannak és jól hallottak, újra figyelni kezdtek.

Hölgyeim! Uraim! hallatszot most egy csengő hang — katonazenét!!! A nélkül nem tudok elegáns bált elképzelni.

Nincs pénz! — Ezt a lakonikus feleletet egy magas, szikár fiatal ember eresztette meg, s kapott is rá a delnőtől egy olyan pillantást, hogy ijedtiben lelt a három főispán képe alá, mintegy védelmet keresve a magas személyiségek védszárnyai alatt.

Ismétlem uraim, katonazenét akarunk. Ha nincs pénz — ismét egy megvető pillantás a szerencsétlen közbeszóló felé — ha nincs pénz, megelégszünk egyszerű táncrendekkel, de a katonabandát le kell hozatni. A delnő körülnézett, látni akarta, hogy meri-e még valaki szavát telemelni az ő indítványa ellen. Dehogy merte. A férfiak csak a nők háta megett hősök, szemben állva velök, elfogy a bátorság.

Csak a nyájas arcú elnökön látszott, mintha valamit akart volna mondani, de jobbnak látta véleményét egy szelid „hm“-be folytatni.

Ez megszavaztatott — szólt az indítványozó. A terem diszítésére szánt függönyöket Pestről hozatjuk.

A rémület halk moraja hangzott el a teremben, egy tekintet s a zaj lecsöndesült. Ha bált akarunk — folytatá az előbbi

üde hang, hát rendezzünk bált! Fényes, elegáns bált. Azt hiszem, ebben mindnyájan egyetértünk. Nos tehát a pesti függönyöket is elfogadja a tisztelt gyűlés?

Mély csend!

A halgatás beelvezés! Most térjünk át a táncrendekre. Ezek lehetnek olcsók, pl. darabja 4 ftr.

Egy agglégényből kitor a keserűség: „Még a nagyapám se látta asszonyokkal (plane szép asszonyokkal) gyűléseni; hiszen nem tud az ember ellent mondani nekik.

Szerencséjére a delnő kezdeményezésére mindnyájan felálltak, s a zajban elhaltak a keserű kitékadás hangjai.

Azt hiszem a gyűlésnek vége van! (Tessék, még ezt is ő határozta meg — dörmögi az agglégény.)

A nők bájos főhajátással elvonultak. Pár pillanattal később a hátramaradtokból az elfojtott bátorság.

Nem kell katonabanda! A Kézsmárszky függönyei is megteszik. 4 ftr-os táncrend? Azám 75 kr. is elég!

Jó hosszú csatározás után megerősítettek a delnő minden indítványát.

Mikor a gyertyákat eloltották, halk sóhajtak támadt. A falak sóhajtottak: „Most kell nekünk összerombolhatnunk, mikor a város hosszú álomból ébredni kezd.“

A compániák minden delután gyűlést tartottak, hogy a közeledő bált megbeszéljék.

A „trifoliá“-nak csak két harmadrész készült a bátra.

A „hetesek“ teljes számmal óhajtottak ragyogni, a „esibék“ pedig a középszámot tartották meg.

Bájosak leszünk! — szólt egy csibe, a tükör előtt állva, s gyönyörködve vadró-

zás rózsaszín ruhás képmásában — Pipikék! előztem van, hogy csokrot is kapok! (Ezt két barátjához mondotta, kik — visszatartva ezúttal a bál örömeitől — gyermekes irigységgel nézték a boldogságban ragyogó „aprójóságot.“

Fényesen bútorozott termek hosszú során, uszályos báli ruhás királynői alak sétatél végig a nap mindazon órájában, melyben látogatóktól nem kell tartani. Bájós arcán egy kis keserű vonást hagyott a katonabanda elvesztése. (A rendezők nem kapták meg a bandát.)

Ez alatt egy rémhír járta be a várost: Králik Juliska beteg! Hat leány szaladt egyszerre a szegény varró nő lakására, kibázzák az ágyból s leültetik a varrógép mellé. Nincs menekvés! Meg kell neki varrni a ruhákat.

Végre eljön a nevezetes este. A fent említett delnő kilép az öltözőből és bevonul a bálterembe.

Mi ez? A pesti függönyök esüggeden és kopottan lógnak az ablakról, s a teremben édes, sejtelmes setétség honol.

Ezreke a szép báli ruhákra kár volt annyit költeni, a homályban még a színüket sem lehetett meglátni.

Látszik, hogy asszonyok avatkoztak a dolgoba — mormogja elégedetten az agglégény.

Látszik, hogy a terem kivetelét férfiakra bízam — gondolja a delnő.

Valljuk be, hogy neki van igaza.

Csak a leányok elégedettek. Boldogan suhannak tova a táncosok karján s ragyogó mosolyokat osztogatnak szét a hódolóknak.

S később, mikor párnáikra lehajítják fejüket a bál édes emlékei álmokképek alakjában még egyszer körül csökkássák ideo arcukat.
Nikolá.

frtot megtagadta. Adjon Kecskemét 60 ezer frtot.

Es ne mondja senki, hogy ez tékozlás lenne.

Az ilyen kiadást jól befektetésnek nevezük.

Azután most, midőn a homokok beültetése napirenden van, a Kecskemét és Fülöp-szallás vagy Kecskemét és Kis-Körös közötti homok területét értékesíteni lehetne a keresztül vezetett vasúttal.

Sőt a Tiszától tervezett szárnyvonal ügyét is újra fel kellene venni.

Kecskemét sokat veszített a vasúttal.

Szeged szegged!

Most vasúttal építésével kellene a veszteséget lehetőleg helyre hozni.

Nem lehet tagadni, ez úgyben sok ajtót kell megkopogtatni, de, ha a Kecskemét város ügyének vezetésére hivattak lépéseket tesznek, a talajt előkészítik s nem lankadó kitartással bugdolnak, törekvésüket bizonyosan siker koronázza s ebben a sikerben városunk felvirágzásának okiraja, jövőjének biztosítéka rejlik.

Európa és Amerika politikája.

Már Montesquieu kikelt az óriási állandó katonaság tartása ellen és azt a tényt vitatta, hogy a szabadság az adózó képességgel emelkedik. Ma pedig Európa elcsúszott nagy tábor, hol magasztos elvek, szép jelszavak s az evangélium hit ellenére minden állam polgárai egyformán oda vannak utalva, hogy életük leghasználatosabb éveit katonakötelezettségben töltsék, hogy annak idején a fejlett hadudomány követelése szerint gyilkolhassák szomszédaikat. Az európai süllyegen ezt kívánja.

Az európai nagyhatalom 1882—1888 években hadseregök és tengerészeteikre 1073 millió forintot költöttek. 1890-ben 21 millió embert bírtak volna háború esetén mozgósítani, béke időben pedig 3 $\frac{1}{2}$ millió ember állott fejevben. Ekkor minden 1000 emberből 11 volt katonaköteles. Ezen év kiadása badi célokra 2027.720.000 frtra rúgott. Oroszországnak 1891-ben 2.392.000 katonája volt.

A füstnélküli puskapor alkalmazása új milliókat követel. Cseroson tábornok pedig kifejtette, hogy a védőerőnek a végtelenbe való szaporítása nagy eszládásokat fog okozni háborúban, nemcsak az élelmezés nehézsége miatt, de ekkora tömegek nem is mozgathatók úgy, mint papíron gondolják. 1888-ban Európa államadása 40000 millió frt volt évi 1600 millió frt kamattal, mi képtelen nemcsak a jelen, de a jövő nemzedék jólétét is megbénítani.

Északamerikai szerencsés helyzetben van, nincs nagyhatalom szomszéda, mellyel a hadifélszerelés fényűzésében versenyezni kelljen; volt is neki már 1889-ben 1300 millió frt pénzfőlölege, pedig tisztviselőit és munkásait jobban díjazza. Az arany és ezüst fémszűletnek kiesny lett a régi rakár, a kinostári épület alá új terjedelmű pincézt kellett építtetni. Az Unio 25 év előtt alig termelt 7000 kilogramm ezüstöt, 1881—1885. közt már 1.137.000-ot.

Az új világ államai már 1889. október 2-án küldték össze, száma 17-en képviselőiket Washingtonba nemzetközi kongresszus tartás végett, hogy ott az összes amerikai államok szövetségét (Panamerican Alliance) létre hozzák. Ez óriási egyesület 12 millió angol \square mf. népet hozza össze és programja az, hogy nem enged teret a politikai egyensúlyi mesterségesrendszernek, mely Európában csak háborúra vezet.

Állandó hadseregek az amerikai kettős kontinensen fölölegeseek épen úgy, mint a várak; az örök béke megállapítása a főcél és európa kizárása az amerikai piacról. Egyik eszköz az utóbbinak elérésére az, hogy ezüst pénzlab legyen s az arany demontézálódjék. Ha ezt 120 millió ember szövetsége keresztül viszi, nagy lecke lesz a veñ Európának. (Budapesti Hírl. 1889. 297.)

Dinasztikus érzelmeink nem helyeslik, de megtörtént, hogy 1889. november 15-én kiküldött Brazília a köztársaságot és jobb sorsra méltó derék uralkodóját Európába küldötte megfelelő nyugdíj élvezete mellett. De mivel a trónjáról letaszított fejedelem személye rokonszenves emléket hagyott hátra soknál, hazájába visszatérni nem engedték, hogy régi tisztelet bonyodalmat ne támaszthassanak. Nejté e miatt csakhamar megölte a bánat; az ő mély fájdalomán is véget vetett már közös sorsunk a halál, de örök nyugvó helyén feje alá szeretett hazája, a szép Brazília földével tömött párnát tétetett végakarata kifejezése szerint.

Oroszország pedig, mely Ázsiában még tehet jót, ott való terjeszkedésében 1889. óta sem szünetel. A jelzett év áprilisában adták át neki a perzsaik Kalat-i-Nadir várát; Anglia nem szivesen nézi, mert Közép-Ázsiának igen fontos erőssége ez. Meszédől mintegy 60 kilométernyire fekszik éjszakra a khorassani hegyekben, melyek Szaraksztól a Kaszpinger felé vonulnak. Ez a vár,

mint a Daily News mondja, magas fekvésénél (1000—1300 m. a tenger fölött) és megfelelő klímájánál fogva nagyon jó nyári szanatorium lesz az orosz katonaságnak és a mellett mesterséges építkezések nélkül is bevehetlen; akkora az a vár, hogy egyuttal fegyvertárnak is bevalik. Ugyanazon év nyarán pedig annektálta a Koréához tartozott Deer-Izland szigetét és rajta köszén meg hajóraj állomást létesített.

1890-ben a meghódított Merw óaz egy részét, mintegy 1000 \square km. területet cári magánvagyonná tettek. Javára lesz ez Merw nek, hol a Murghab folyó régi töltései romokban hevernek, mert új vizmő építkezéssel oda képesítik a folyót, hogy termékenyítő öntözészet ismét teljesíteni képes legyen; mivel pedig nyáron ott ma 50—50 $\frac{1}{2}$ C. hőség is van, Fergiana vidékéről szállítanak települöket a föld megművelésére, mert azok a torró száraz kñhával meg bírnak küzdeni.

Anglia az orosz terjeszkedést görbe szemmel nézi és a legutóbbi vívmányokkal ellentétül csak annyit tett, hogy 1891-ben a kis Kaiman-Csaing birmai államot hozta erősbé függésbe magától. Ez a Mekong folyó mindkét oldalán terjed Hátsó-Indiában és eddig keleti része Sziam fölöseggét ismerte el. A fiatal idealista német császár pedig 1890-ben úgy vélte, hogy Európát a katonai terhek bilincsétől megszabadíthatja, ha Bismarck kancellárt elbocsátja, Angliának szabad kezét enged Egyiptomban, Oroszországnak a Balkánban, Franciaországnak a Földközitengeren. Olaszországnak a saját területére utalja és Ausztria német népet a Német birodalomba keblézi. Csak-hogy ezzel, ha keresztül vinni akarná, szel-et vetne és vihart aratna.

Európától ellenben nyugotra az új világrészből a fiatal nép vegyületét gyorsan szaporodik; ha egykoron ez óriási színelhlyen megoldódnak a legmagasabb feladatok, akkor Európa visszaszorul a történet szín-terén. A régi helének, mint szigeteknek, jót tagozott félszigeteknek, földzsoroknak és hegyektől külön medenekre osztott tükri-leteknek birtokosai, a politikai kis gazdálkodás minden jó oldalait élvezték, melyek kedvezőül váltak ugyan be a szellemi változatosság kifejtésére: de megakadályozták a nagyobb nemzeti vállalatokat, ezzel le-járó idejök és teledékenységbe merültek. Európa hasonlóképp igen kedvező az élesen megkülönböztetett népek fejlődésére, de kérdés, vajon a természetes határoktól kijelölt államalakulások, a népeken erősen kifejlett jellegzetessége nem lesz-e oly kiesinyes, mint a görögök magánélete, ha majd a nagyobb történeti vívmányok korszaka bekövetkezik?

Féls, hogy úgy lesz, a rém semmi sem új a Nap alatt, a régi formák megismétlik egymást; legfölebb a keret nagysága változik, mert hasonló okok hasonló eredményeket szoktak létre hívni. Görögország oda jutott a perzsaik ellen vívott védőcsaták után, hogy apró államai túllépték egymást a hatalom kifejtésében; olyanokká lettek, mint a vadember, ki társának háttal fordítani nem mer, nehogy az őt váratlanul üsse le. Körülbelül ide jutottak Európa államai a barokk után, melyeket I. Napóleon túlkapásai ellen egyesítlen vívtak; félnek ma egymástól és Amerika nevet rajta.

Hanusz István.

A kaszinó közgyűlése.

A kaszinó egyesület 1. évi február hó 2-án délután 3 órakor tartotta meg rendező közgyűlését, melyre a kaszinó tagjai nem épen nagy számban jelentek meg.

A nagy gondnal összejelöltött elnöki jelentés felölelte a kaszinó mult évi életének főbb mozzanatait. A kaszinónak a mult év végén 5 tiszteletbeli és 216 rendező tagja volt, választmányi ülés tartottat 10, melyeken a folyó ügyek nyertek elintézését.

A rendező tagok közül a mult évben kilépett 11, elhalt 5, névszerint Dr. Falta László, Gyenes Sándor, Gyenes Imre, ifj. Adler Károly, Scheiber József.

Kiemelendő és maradandó emlékö nagyobb esemény a kaszinó mult évi életében nem fordult elő. Az egylet vígalmi bizottsága a mult évben Szász Károly ref. püspök, Vajkai Károly kir. táblai elnöknek tiszteletére bankettet, illetve díszebédet rendezett, január 17-én a joghallgatók, december 5-én a jótékony nőegylet és dec. 31-én a mükedvelök zenszakra igen sikerült estélyeket rendeztek a kaszinó termeiben.

Az elnöki jelentés kiemelte továbbá, hogy Horváth Béla elnök a városból eltávoztása tolytán a kaszinó elnöki tisztéről lemondott, s a választmány az elnöki teendő vezetését Dr. Szeless József alelnökre bízta, mely alkalommal a választmány által elhatározottat, hogy a távozó Horváth Béla urak, kinek a kaszinó felvirágztatásában nem kevés érdeme van, tiszteletbeli választmányi tagságra fogja ajánlani. E röviden változt elnöki jelentést a közgyűlés egyhangúlag tudomásul vette, és Horváth Bélát tiszteletbeli választmányi tagul megválasztotta, továbbá az elhalt rendező tagok emlékéte jegyzőkönyvileg megörökíteni rendelte.

Ezek után bemutattattat az egyesület 1891. évi pénzüri forgalma, ezzel kapcsolatosan az 1892-ik évi költség és jövedelmi előirányzat, továbbá a tagsági illetekek előirányzól és könyvtár állapotról szóló jelentés, mely tudomásul vétetett és a fölmentvény megadottat. A költségelőirányzat elfogadtattat.

Majd következett a tisztújítás, melynek során felkiáltással a tisztikar következőképp választottat meg:

Elnök Dr. Szeless József, alelnök Pacsu Mihály, igazgató B. Kiss Aladár, jegyzők Babó Antal és Gömöri Sándor, ügyész Szabó Márton, könyvtárnok Deák Gyula, pénztárnok Gyenes Gyula.

A választmányi megalkotására szavazás keretett, melynek során választmányi tagokul megválasztattak:

Csaba Imre, Dömötör Sándor, Gáll Ferenc, Gyenes István, Györfly Balázs, Halasy Pál, Hollósy Zsigmond, Ihász Márton, Katona Zsigmond, Kecskeméti Lajos dr., Máthé Sándor, Molnár János, Muraközy János, Muraközy József, Nagy Ferenc, Nagy Lajos, Papp Sándor, Pöcsy György, Szalai László, Szegedi György, Szeless Kálmán ifj., Schwartz Gusztáv, Tattay Jenő, ifj. Tóth István, Vámos Béla, Zombory László, ifj. Bagi László, Korisánszky János, Szabó József és Dékány Mihály.

Pótvalasztmányi tagok lettek: Oláh Imre, dr. Nagy Mihály és Baktai Albert.

—y—z.

A vöröskereszt és jótékony nőegylet bajja.

1892. február 1.

A nőegylet évről évre mindig erősen küzd Karneval sík mezéjén az elsőseg nagy diáért. Az idén karöltve a vöröskereszt egylet helybeli fiókjával, egész légió rendezőség kíséretében szállt síkra. A cím hódított. A vöröskereszt és nőegylet bajja-teret foglalt, elfoglalta az első helyet. A bál várakozáson felül jól sikerült s az idej farsang legjelentékenyebb mulatságává lett.

Kilenc órakor már szemlét lehetett tartani a kaszinó termeinek minden zegé-zugát megtöltött közönség. Ez a látvány nem mindennapi, a szó szoros értelmében először volt! A táncosok szépsége, az öltözékek fénye, választékossága egyiránt hódított.

Uralkodó szín a fehér, rózsaszín és kék volt.

Midőn később két oszlophoz felállottak a párok — volt alkalmunk szemlét tartani azon festői látványt szolgáló öltönytökön, azon pazar fényen, mellyel a természetből nyert szépség birtokában dúsalkódó hölgyek el voltak halmozva. Szébbnél szebb virágok futottak be a karosú termetekre simuló selymeket, az ezüstlét áttört szövötteket, a mit tudom én mi mindentéle névű ruhánemetek! A drága-honny toit qui mal y pense-fürtökben róza, gyöngyvirág virított s mily jól állt a „férfi hűség”; az alabastrom nyakon, tüleken, a gömbölyű karokon csillogó ékszerek ragyogtak.

A kaszinó termei régen nem láttak annyi feszedező bimbóit! Egész tündérekertté varázstoltak a vakító fényárban úszó izlésesen díszített termetek.

A vitez hadsereg is kített magáért, teljes számmal zárt sorokban nyomult carneval otalmára s kitartott egész végig, s hogy teljes a diadal, abban nem csekély rész az övé.

Különbön a tánc 10 órakor kezdődött szüldetés keringővel, mit négyes, csárdás, majd andalgó mazur követett s így változtatva jártak a szébbnél szebb léányok délceg táncosok karján kitartással.

Öröm volt nézni, mint lejttek egymáshoz simulva, egymás karjába borulva. A négyeseket 36 pár táncolta.

A vígalom reggeli 5 óráig tartott.

A hölgyek névsóra a következők:

Cserekyei Ida, Csilléry Malvin, Fekete Jolán, Horváth Irma (Budapest), Hollósy Rozsa, Hallasi Ilika, Ihász Irma és Sarolta, Katona Mariska, Kiss Erzsébet, Kiss Jolán, Körömy Teréz, Lábér Mariska, Lestár Gizella, Magyar Erzsébet, Molnár Zsuzsika, Nyíró Teréz, Papp Sarolta, Szalontai Emma, Szappanos Kornél, (Erzsébetfalva) Thán Irma, Tassy Hermin, (Félegyháza) Zsitvay Ilonka, Zombory Ida és Irén; asszonyok: Cserekyei Károlyné, Csilléry Kálmáné, Darányi Ferenéné, Dékány Imréné, Fekete Istvánné, dr. Horváth Mihályné, dr. Horváth Jánosné, (Budapest) Horváth Beláné, (Budapest) Halasy Gyuláné, Ihász Aladréné, (Félegyháza) Btvi Kiss Aladréné, Btvi Kiss Ferenéné, Katona Zsigmondné, Körömyi Elné, Lábér Károlyné, Molnár Jánosné, özv. Mónus Ferenéné, Papp Sándorné, dr. Szeless Józsefné, Szalontai Elekné, Szappanos Lászlóné, (Erzsébetfalva) özv. Thánné, Zsitvay Beláné, Zombory Lászlóné és özv. Zischáné Szusster Flóra.

—i—z.

Színház.

Nem igen volt hét az évadban, melynek műsorával annyira meg lettünk volna elégedve, mint a mostani. Hallottunk két szép operettet, egy bohózatot a jobbak közül, egy kitünő szép színművet s egy újonságot. A színházi közönség nem igen nagy számmal jelent meg egyik napon sem, de hát ennek valószínűleg a farsang az oka, sőt Sullivan premjerjén majdnem üres volt a nézőter. Pedig Mellesville darabja nem szükülködik szép részletek nélkül, s igen szép jellemeket állít előnk, bár maga a végkifejlés lélektanilag nem indokolt benne. Pepitában jan. 30-án, Hegyinek e kedves és jól ismert operettjében valódi művelvezetet találhattunk s ebben legfölebb része van Szigethi Lujzának, a ki olyan kackiás és kecses komorna alakítását, hogy szerepe méltán legtekősebb alakításai közé sorozható. — Dobó szintén ügyesen adta Don Gáspárt, csak az a kár, hogy alakítása nem igen különbözött többi szerepeitől, s félső, hogy egyformaságával veszélyeztetni fogja azt a jó véleményét, melyről íranta viseltünk. A kuplék nagyon jól sikerültek s tetszést is arattak.

31-én a Tót leányban Szigethy Lujza fényesen bizonyította a mult heti állításunkat, hogy sokkal kitünőbb a népszínműben, mint az operettben. Ha Pepita jól sikerült, akkor a Hanka ismét elő alakítása volt, hogy Blaháné Hankájával versenyez. Az a természetesség, ügyesen kidolgozott előadás, melyet ez este tölté láttunk, méltán biztosíthatja számára a közönség rokonszenvét. Mics szerepe elég hálás és nagyon sokat lehet vele élni, ha alaposan át van dolgozva, hanem Dobó sajnos nem részesítette kellő figyelemben. — Annál kitünőbb volt Mátrai, a ki oly élethű talusi feleséret adott, oly kitünően volt maszkolozva, mőkával annyi mulatságot okozott, hogy nem tudjuk mi tekintetben dicsérről inkább.

Hétten febr. Lén: Mátyás diák és a cinkotai nagy itce. Eredeti énekes népszínmű 3 felv. írta Balogh István. Különbösen Lomniczy (Kupa) és Dobó (Vlad Marci) érdemeinek említését.

Kedden 2-án: A rezervisták. Énekes bohózat 4 felv. Duru és Chivot után nagyrosították Rákosi Viktor. Zenéjét szerző Konti J.

Bérei Erzsébet Örszéje elég sikerültek mondható s e fajta szerepei közül még eddig ez sikerült legjobban. Benkő J. szintén ügyesen játsza az aggszűből lett asszonyt, s Lomniczy mint Látrányi és Dobó mint Butter Florián szintén tökéletesen megtelek a követelményeknek. Habár nem igen vagyunk is barátai az úgynevezett bohózatoknak, de mivel sokan élvezetet találnak bennük, figyelemzetésül csak annyit jegyzünk meg, hogy lehetett látni, hogy sokkal jobban tetszett a közönségnek, mint, hogy mást ne említsék a könnyelmű népek.

Szerdán premiere volt, de sajnos üres ház előtt. Mellesville 3 felvonásos színműve Sullivan került színpadra. Egy színész története, a ki előbb játékaival nyeri meg a leány szívet, azután szép jellemével és becsületességével az apa áldását.

Bérei igen kedves Lelia volt, s Lomniczy, ki majdnem az egész darabot maga tölté ki, igen szépen felelt feladatának, s különösen akkor, mikor részegséget szimulva, ideáljával bocsátkozik szöba, s egyszerű igazi alakjában mutatkozott.

Kishonti szintén jó szerepet talált magának Jenkiusban, mert a jólelkű és leányt imádó apát kifogástalanul alakította.

Csütörtökön február 4-én, „Rip van Winkle”. Operette 3 felv. Írták Clairouille és Fabes. Fordította Evva és Fáy. Zenéjét szerző Planguette. (Antal Imre jutalomjátéka). Közönség nem volt sok, de kevésnek sem mondható.

Autal nagyon nagy fába vágta tejszét, mikor Rip-et választotta. Neki ha sikerülnek, legjobban sikerülnek az u. n. hősi szerepek, s Ripben inkább több a gyöngéd érzelmesség, a mit neki megtestesíteni nem sikerült. Szigethy Liszbethét ismerjük, róla szölonom teleges volna, de nem hagyhatom említés nélkül ifj. Nagy Gyulát, kinek ez első solóját (hadnagy) igen rokonszenvesen fogadta a közönség, igyekezetét csak méltányolhatjuk és dicsérhetjük s a mit ily rövid idő alatt produkált, valóban szép reményekre jogosít.

Salisus.

IRODALOM.

— Az „Elet” első vázsa irodalmi esemény, igazi meglepetés az olvasó közönség számára. Nincs magyar folyóirat, mely hárson ilyen ennyi érdeket bírna adni. A bevezető cikk, mely a közönségben van intéve, velős tartalmával és törülmetezett magyarságával messze kimagaslik az efféle szerkesztői nyilatkozatok közül. Palszky Agost egyet. tanár kitünő cikke: „A klótur” bizonyára élénk felúntást fog kelteni és sokáig fogja foglalkoztatni a politikai körök figyelmét; mert csakugyan a klótur kérdése az, a mely legközelebb az új országgyűlési ülészek uralkodó csiilgazgata leendő. Kabos Ede szép költeményét (Vihar után) egy rendki-

vül érdekes, népszerűen írt bölcselmi fejtegetés követi Ötvös A. Adolfot és címen: „A jóvó vallása”. Ebben a szerző merész támadást intézve a mai hitéleti fellegos ellen, a vallás szükséges voltát hirdeti és megállapítja annak jóvó formáját. Szintén egész modern a Szörényi Tivadar dr. értekezése: Hypnotizmus és szeszgúzt. Szörényi dr., kinek hypnotikus mutatványairól a fővárosi hírlapok csak nem rég hasábos tudósításokat közöltek, adja itt a hypnózis és szeszgúzt ismertetését érdeklődő előadásban és világos nyelven. Tudnunk kell e cikk egyetemesen a hypnotizmus irodalmának kezdete Magyarországon, hacsak a nem szakemberekül írott értekelten apró kísérleteket nem akarjuk ide számítani. A füzetek egyik legbecesebb közleménye Garsin József előadás híres novellája (Vészjelző), melyet Sármy József dr. pompásan fordított le az orosz eredetiből. Hazai novellisták tüninli fognak belőle; magyar olvasó közönségünk gyönyörködni fog az elbeszélő irodalomnak ezen újabb remekében, minőt rég nem élvezett. Helyes, hogy az „Élet” nem zárja ki a külföldi, különösen a nálunk annyira elhanyagolt orosz irodalom hasonló gyönyöget, mint némely előkelő magyar folyóirat teszi; mert a közönség érdeke az, hogy inkább jó külföldi terméket kapjon, minsem olyan hazait, a melyben nincs közsénet. — A hűség próbiája” gyönyörű és mint a cím is mutatja, kissé pikáns epizód Ariostó Örkönjő Rolandjából Radó A. remek fordításban. Itj. Reményi Éde a hellén szellem örkönjű szűlőitől közlött mutat be egy pár modern alakba öltöztetett „Anakreoni dalt” bravuros verssel. Lyka Károly fulminans bírálatot közöl az idei töl műtárlat magyar képeiről. Új hang, eredeti felfogás, erős nemzeti érzés jellemzi a fiatal műbíráti festőnk cikkeit, mely valóban sokat igért tehetségre vall. Incedi László „Mamor” című költeménye a legszép bardsok közé tartozik. Érkekes a Demolins Edmond hírneves francia író népszerű cikke is: „A szocializmus”, melyből itt az első közleményt vesszük. A cikk egyidejűleg angol, német, olasz, spanyol, orosz, cseh, román és görög fordításban is megjelenik; magyar kiadásával az „Élet” közelezi le a nagy közönséget, mely nálunk is kezd a szocialis problémák iránt énkülvben érdeklődni. Az „Élet” irodalmi rovata rendkívül vonzó és érdekesen van megírva. Olvasunk benne bírálatot Jókai „Rakócy fia” című regényéről, Malcomes báróné „Relief-képeiről”, Darmestere új könyveiről: „Les prophètes d'Israël”, mely szintén a jóvó vallással foglalkozik, több új spiritalistai műről és a „Magyar Géniusz”-ról. — Színházi rovatában az „Élet” a nemzeti színház legutóbbi újdonságairól: Hugo Victor Angolójának, Grillparzer Hero és Leandernek és Daudet Akadályának előadásáról közöl magas színvonalon álló ismertetéseket. A „Zene” rovatában „Fritz barátunk”-at az opera premiejét ismerteteti behatóan. A tartalmas füzete a „Közgazdaság” című rovat zárja be, mely a reflektáció kérdését a kivül számos apróságot old föl. A füzete tartalmának e rövid jelzése után már talán felesleges dolgot is eslekeszünk, midőn az „Élet”-et olvasóink figyelmébe ajánljuk. Megrendelhető legelőszérben postautalvánnyal az „Élet kiadó” hivatala címzén: Budapest, V., Árpád-utca 6. sz.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A hercegprimás. Vasváry Kolozs megtudván azt, hogy kérése ellenére is ünneppélyesen akarják Esztergomban fogadni, szép eszedesen úgy teremt székelyén, hogy az eléje zárt kocsival ment jószágigazgatóján kívül senki sem tudott róla semmit. A rendkívül szerény, szertartásoskodást nem kedvelő hercegprimás tényleg átvette a főgyógyászmege kormányzatát. Február 4-én délelőtt fogadta a főkapitányt a latin beszédet intézett ahoz, majd dr. Csernoch János apátkanonokkal felolvasztatta a királyi kinevező dekretumot, úgyzinte a két pápai brévet. Ezután Mayer István püspök intézett a primáshoz beszédet, a ki a káptalan tagjait megölelte és megökolta. Több öreg kanonoknak kiesordult a könyv szeméből.

Ezután a hercegprimás, ki ez alkalommal volt látható teljes bitorban, visszavonult. Később az esztergomi papság fogadta, majd a papnövdele tanári karát, kiknek lekérte költötte, hogy az egyház és haza iránti köteleesség teljesítésére tanítsák a nővendégeket. A hercegprimás érsekké fölszentelése valószínűleg ma, vasárnap lesz s a consecratiót maga a bécsi nuncius végezi.

— Miniszter nászútja. Már a szánta kovács istennek, Vulkánnak is meg volt az a szerencséje, hogy a szépség és ifjúság képviselője Venus ment hozzá nőül, most egy földi hatalmasság, az ötvenen túl levő, kopasz, pocakos és szánta Branca Ascanio olasz miniszter érte az a szerencse, hogy egy rendkívül gazdag s gyönyörű fiatal nápolyi hercegnő ment hozzá nőül. Ez azonban eddig még csak jól van, hanem a miniszter úr nászútra kelvén, e nászút költségeit az állammal akarja megfizettetni oly módon, hogy akár szinje, akár tényleg — öszekötötte azt szemlével s így tizenhat ezer lirát számlát nyújtott be az állampénztárnak.

— A képviselőháznak 18-án leendő megnyitására nagyban készülnek a — budapesti szabók. A képviselő és főrendiházi urak ugyanis, hogy a szokások tényleg jelenhessenek meg a megnyitáson, megrendelésekkel elhalmozzák a szabókat.

— Az öszkeülendő képviselőház korelnöke Dániel Pál lesz, miután a

legidősb képviselők: Madarász József és Csányi nem hajlandók a képviselőháznak a király elé vezetését teljesíteni.

— Táviratok a távilvilágból. Amerikában egy „Mennyei város” című spiritalista napilap jelen meg, mely újabb azt hirdeti, hogy másvilági táviratok közöl. Már közölte Goethe, Washington, Schiller, Homer, Grant, Szokratesz, Schoppenhauser stb. táviratait.

— Ki fizesse meg? A Piuschich Lajos által elsikasztott 1.100.000 frt megtérítésének kérdése nagy izgalomban tartja az I. hazai takarékpénztár részvényeseit. Az igazgatóság és felügyelő bizottság ugyan az évi jelentésbe is fölvetette, hogy a Piuschich vagyonából meg nem térült részt ok térítik meg, azonban élénk akció folyik a részvényesek közt, hogy a február 6-án tartandó közgyűlés mégis „nagylelkűen” a külföldi tartalékalapból szavazza meg a kárososságot s ezzel a felelősséget vállalt egynek meneküljenek a rájuk néző teherből. A részvényesek ebben a tárgyban, mint értesülünk, holnap pénteken és még szombaton délután 4 órakor, a közgyűlés előtt, értekezletet tartanak a takarékpénztár helyiségében. — Steiger Gyula vezérigazgató, hír szerint, végleg bejelenti lemondását a közgyűlésnek.

— Kun-Steiner-Miklóson táncestélyt rendez a fiatalaság február 13-ik napján.

— Az új képviselőtestületnek most már el lehet a képét képzélni, mert a választások lefolytak. Szabadlívpartí 242, függetlenség 85, Ugron párti 15, nemzeti párti 62, pártonkülv 4.

— A milyen enyhe télünk van nekünk Magyarországon, épen olyan kemény szót zord túlk van az olaszoknak. A hidegben a hegyek farkasai a városok felé barárgolnak. A mult héten a potenzi országúton hét tarkas megtámadott egy postakocsit. A farkasok megették egy lovat, két utast megbesbesítették s csak akkor eredtek futásnak, midőn az utasok néhány tarkast meglöttek.

— Sir Morell Mackenzie, a híres londoni gégeorvos, ki III. Frigyes német császárt is gyógyította s a kinek igen éles vitája volt dr. Gerhardt udvari orvossal — meghalt.

HIREK.

Vendégszereplés színházunkban.

Lapunk zárta előtt vettük az örvendetes hírt, hogy a magyar színművészet tüneményeszerű jelensége, az örkönjű Prielle Kornélia, városunkat meglátogatta.

Az a meglátó jubilaris ünneppély, melyet ötven éves művészi pályája határán pályatársai, tisztelői s a nemzeti színházban a nagy közönség jelenetezett a tisztelet, szeretet s talán hála tanácsa szerint, még egészen élénk emlékezetben lehet; mert hiszen még csak néhány hónapja, hogy a művészek, a sajtó, sőt az uralkodó is — a koronás arany érdemkeresztben — átnyújtotta az elismerés adóját annak, a kinek művészete az idő zsiszbasztó hatását nem ismeri s páratlan üdeségével az örök ifjúság regéjét látszik demonstrálni.

Ez a méltán ünneppély s kifogyhatatlan teremtő erejű művésznő jön most városunkba s mi a legszivesebb „isten hozott”-at visszkérle, azzal az óhajjal, hogy a mult emlékei alapján is — legyen itthon körünkben!

— A közgyűlésből. Lapunk mult számából kisorsulván a közgyűlési tudósítás, most már csak röviden említjük fel a fontosabb végzéseket. A két rendes kisdobozh még egy rendszeresített határozatotott el s két gyermekmenhely föllátása. A ballözési szöltelepités ügyében a végleges megállapodás létre jött s Weber Ede az első szászere torított ez év végéig lefizeti s csak azon esetben hagy fel a telepítéssel, ha öt éven keresztül lehetlenné tétetnék haszon elérésre. Szentkirályi Tóth János Muszályban levő házának megvétele elhatározottat. Iskolahelyiségül fog szölgálni. A tiszai halászat bérletét Karácsony Zsigmond vette át 320 trtért. Bizony nem ártana, ha az új béröl gondos halászokkal szerződnek s ügyele arra, hogy a meglötött halak a szerződés értelmében csakugyan a kecskeméti piacra kerüljenek s ne máshova.

— A „jogász estély”-re szóló meghívók már szétküldettek. A kaszinó termei-

ben február 20-dikán tartandó ez estély sikere a mint halljuk biztosítva van.

— Hangverseny. A reform. főgimnázium ifjúsága, a színeszek eltávóazása után, jötekonyeóra hangversenyt ad.

— Recitator előadása. Szentkatolnai Demjén Albert, a mult kedden délután előadást tartott a reform főgimnázium ifjúságának. Bemutatta a szinpadit, szönik szalon s vallásos szavaltot. Shakespeare „Velencei kalmár”-ából adott elő jeleneteket a kérés, könyörgő, rimánkodó fennhéjázó, visszautasító stb. nyilatkozat hangsúlyozásának és színezésének kiemelésével. Majd „Julius Caesar színműből a fórum jelenetét mutatta be. Beszélt a költemények elszavolásának szabályairól s elszavolta Eötvös „Vár és Kunyhó” című költeményét. „Hunnutódok”-ból Attila kardjának regéjét mutatta be s végül a „Kossuth imája” néven ismeretes apokrif művet. Szentkatolnai tüneményeszerű előadónak épen nem mondható, de azért előadása meghallgatását nem lehet haszon nélkülének mondani. Hangja, csengő, érecs, árnyalásra igen alkalmas, terjedelem tekintetében is figyelmet érdemlő. Ez alkalommal nagyon is sokat markolt s azért keveset szoritott, de, ha nem oly hosszadalmasan s szakadatlanul beszél valószínűleg tud szép hatást előidézni.

— Véres párbaj volt városunkban f. hó 2-án délután, mely alkalommal dr. Gáll Endre tart. honvéd huszár hadnagy és Molnár Antal joghallgató mérték össze kardjait. A párbajban, mely d. u. 3 órakor volt a Rudolf lakत्या vivő termében, mindkét fél megbesbesült. Gáll jobb karja felső részén egy könnyű, Molnár pedig jobb karja alsó részén és kézfején kapott két, a csontokig hatoló mély vágást, e vágások az inakat teljesen elmesztették, sőt a csontot is megsértették. Molnárnak besbesülését az orvosok veszélyesnek tartják. Nem lehetetlen, hogy karja meg fog benuálni. A párbajban Gáll részéről Btv. Kiss Aladár tart. honvéd huszár százados és Citty honvéd huszár százados; Molnár részéről Hannersberg huszár százados és gr. Zichy huszár főhadnagy veszköztek. Mint halljuk a párbajra a városi kereszt egylet bálja alkalmával történt öszszszölközözés szölgált okul.

— Mulatságok. A kecskeméti gazdálkodó ifjúság — a rongyos egylet javára f. hó 6-án szombaton, a Lóth-féle vendéglő termeiben zártkörű táncvigalmat rendezett. — A koresolyó egylet, fele részben a saját, fele részben pedig a kaszinó könyvtára javára március hó 1-én a kaszinó termeiben estélyt rendez. — A gazda ifjak az iskolás árva gyermekek felsöglyezésére f. hó 27-én a Beretvás vendéglő termeiben zártkörű táncvigalmat rendeznek. — A jogász estély február 20-án lesz.

— Öngyilkosság. Gyulai Judith 20 éves hajadon, folyó hó 1-én délelött 11 órakor szülei ballözési lakásán, egy régi lovasági pisztolyal melbe lötte magát, a golyó, mely a szerencsétlennék tüdejét átfúrta, a falba akadt fel. A lövés következtében a jobb sorsra érdemes leány azonnal meghalt. Öngyilkosságának oka, mint a vizsgálat kiderítette az, hogy jegyese, kivél néhány hó óta jegyben járt, minden ok nélkül elhagyta.

— Új keregty. Itj. Baktai Mihály a kecskeméti mükedvelők zenekara (uri banda) derek primása, mint értesülünk „Gondóza” című, igen dallamos keringőt szerzett. Baktai úrnak ez nem első műve, már több táncdarabja látott napvilágot, melyek közül különösen a „Tavaszi virágok” négyes és a „Nefeletjs” keregty zenei körökben annak idején nagy meglötést keltek. Gratulálunk, csak előre!

— Prielle Kornélia holnap, hétfőn érkezik városunkba s a vasutnál ünneppélyes fogadtatásban részesítik tisztelői. Vele jön Láng Ilonka k. a. a sziniképeze negyed-éves növendéke is, a ki a kedden adandó „Nagyamam”-ban, Mártha szerepében szintén föllép. Prielle Kornélia kedden „Nagyamam”-ban, szerdán „Buborékok”-ban lép föl s ez lesz buszó föllépte.

— Prielle Kornélia vendégszereplése alkalmából a kaszinóban valószínűleg estély lesz.

— Régi dolog, a mennyiben még a mult év derekán égett el Hollósy Zsigmond tanár kistái birtokán egy 800 csomót tartalmazó gabonaszeg. Azóta a vizsgálat toly s Bárány törvényszéki bíró érlelés eljárása valószínűleg kideríti a tettést. H. G. v. törv. hatóság tag s kistái birtokos ellen terhelő tanúvallomások tettek s gyanusnak tekinthető jelek forognak fenn.

— Szép csapat lovastiszt érkezett mult pénteken városunkba s tette élénké a budai utcat. A fővárosban lovaglásba begyakorlás céljából volt honvéd huszár tisztek ugyanis 39-en lovagoltak ide s eléjük mentek az itt állomásozó honvéd s közös huszárök közül igen sokan, úgy hogy a piaristák épülete elé körülbelül d. u. 5 órakor érkezett csapat már mintegy 50—60 számra rögött.

— Barakkó nevű törvényszéki inokot is magával ragadta a korszellem kör-

sága s a mint értesülünk nyugtatványt állított ki Horánszky törvényszéki aljegyző nevére, bár szerencsés tervedből Horánszky Nándor volt képviselő neve szöngyvan fejében, a Nándor kereszt nevet használta. Ezt a nyugtatványt Sánta tanítóval akarta beváltani, de rajta vesztett s könyvnyelmségét a szerencsétlen fiatal ember a börtönben sirathatta.

— A kereskedő ifjak bálja nem ürvedt nagy látogatóttségnek, de a megjelent hölgyek annál jobban mulattak.

KÖZGAZDASÁG.

A valuta-szabályozási anket. Láng Lajos államtitkár és Popovics osztálytanácsos Bécsbe mentek, hogy az osztrák pénzügyminiszter képviselője a valuta-anket öszszzehívásának hatánapja és a fötendő kérdéptöket iránt tanácsözoznak. Hír szerint mindkét irányban teljes megögyezés jött létre s az anket a hét folyamán egybe fog hivatni. A magyar kormány részéről az anketbe kiküldendő soróban említik: Kautz Gyulát, Lukács földhitelintézetit igazgatót, Pallavicini örögróft, Kochmeister bárót, Wahrmann, Szöll Kálmán, Harkányi, Hegedűs és Neuszedler képviselőket. Az anket február 22-én ül öszse és négy hét alatt befejezi munkáját.

A két valuta-szaktanácsökozmany elé terjesztendő kérdéptöket most már végleges megállapítottaknak tekinthetők. A szaktanácsökozmanyök, mihelyt a rendkívül terjedelmes s tanulságos anyag ki lesz nyomtatva, azonnal, valószínűleg február 29-ére, legkésőbbben azonban március 2-ára vagy 3-ára egybehivatnak. Miután bizonyvárható, hogy a szakkbizottságok, melyeknek tagjai a kérdéptöketek és az előkészített anyagot már előbb meg fogják kapni, tanácsözoásaikat legföjebb 10—12 nap alatt be is fejezik, nem lehetetlen, hogy a készfüzetek felvételére vonatkozó törvényjavaslatok a két törvényhöz még mindjárt a husvétü ünnepek után, április végéig, legkésőbbben május elején fognak terjesztetni. A több oldalról felmerült azon állítás, hogy a forgalomban levő fedezetlen állampénzügyiek bevonására szükséges öszszszögek kölcsön útján, elváltvasza a szükséges ére beavárlásától szerezhetők be, nem telet meg a tényleges viszonyoknak, miután a pénzügyminiszterek magától érthetöleg az aranya szölo kölcsönöket csak egyszerűen el fogják adni, az átvévek pedig az esedékes árat, ha lassanként is, nagyobb idöközökben tényleg aranyban fogják befizetni. Ez a kérdés különben az egész műveletnek legkisebb nehézségét képezi. Minden hivatott tényözöje az európai pénzüvilágnak már rég minden habozás nélkül kimondotta, hogy ilyen aranyöszzegek beszerzése, mint a minöre most már az osztrák államjegyek bevonására szükség van és a melyek az európai és amerikai pénzüpiacok közti örösi aranyluktuációhoz viszonyitva valóságos csereközi aranymentenyiség, békes idökben akadálytalanul, sőt könnyen keresztülvihető. Valószínű, hogy a két pénzügyminiszter meg a szakkbizottságok tanácsözoása előtt találkozni fog.

Jubilaris állatkiallítás. Debrecenből sürgönyözik nekünk, hogy az ottani gazdasági egylet június hóban illi meg fennállásának negyedszázados jubileumát. Ez alkalomból a hortobágyos lö, szarvasmarha és sertéskiallításat rendez, mely csiköversenyvel lesz egybekötve. Az öszes hortobágyi jöszögeknek, melyeknek száma körülbelül hatvanezer, a vasút mentén bemutatják, a mi bizony elég ritka látványosság. A földmivelési miniszter és az öszes gazdasági egyleteket meghívják a kiallításra. A város 4000 frt szubvenciót szavazott meg.

A filloxera. Fehérvármegye Balinka, Beregvármegye Nagy-Béngány és Biharvármegye Hóke, Érfancsika. Apátkeresztúr és Védres-Ábrány községeinek szöloiben a filloxera jelenléte megállapítottván, a községek határai a földmivelésügyi m. kir. miniszter rendeletével zár alá helyezettek s Balinka község határa a budai, Nagy-Béngányé a mezököszonyi, Hókéé a nagyváradi, végül a többi község határa a peéri zárlati csoporthoz esotlatott.

ÜZLET.

Vasúti menetrend (érvényes 1891. június 1-től.)

Budapest—Kecskemét közt:

Személyvonat	Budapestről indul	7 óra 45 p. reggel
	Kecskemétre érke	10 „ 59 „ d. e.
Omniibusvonat	Budapestről indul	12 „ — „ délt.
	Kecskemétre érke	3 „ 58 „ délt.
Gyors-vonat	Budapestről indul	1 „ 20 „ délt.
	Kecskemétre érke	3 „ 20 „ délt.
Omniibusvonat	Budapestről indul	3 „ 20 „ este
	Kecskemétre érke	7 „ 29 „ este
Személyvonat	Budapestről indul	7 „ — „ este
	Kecskemétre érke	10 „ 28 „ éjjel.
Gyors-vonat	Budapestről indul	9 „ 30 „ éjjel.
	Kecskemétre érke	11 „ 32 „ „

